

תצהיר

אני הח"מ, משה כהן, הנושא ת.ז. 033438334, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזה בכתב כדלקמן :

1. אני מכחן כראש המועצה הדתית האזורית שומרון החל מחודש אוגוסט 2013, ועושה תצהירי זה בתמיכה לתגובה המוגשת על ידי המועצה לבקשה לסעד זמני שהוגשה על ידי המבקש, הרב יהושע שמידט.

2. כתב התביעה, כמו גם הבקשה לסעד הזמני, הכתה את המועצה בתדהמה, לא רק בשל העובדה שמצופה מעובד מועצה בכלל, ורב במעמדו של המבקש בפרט, כי יטרח לפנות למועצה, אשר היא **ורק היא**, מעסיקתו, או למצער, ירים טלפון אלי כראש המועצה, בטרם יפנה לבית הדין לעבודה, בטענות שאין להן שחר כלפי המועצה וכלפי עובדיה, אלא בשל העובדה שהמבקש מנסה לטשטש ולעמעם בבקשתו את העובדות הברורות: המועצה מעולם לא פיטרה את המבקש, לא פגעה בו או בשכרו ותנאי עבודתו, ונכון לעת הזאת, גם לא התכוונה לעשות ולו אחת מפעולות הללו.

3. לנוכח העובדה, כי המבקש יודע היטב כי לא פוטר מתפקידו, כי עודנו מקבל שכר מלא ולא נאמר לו, ולו ברמז, כי יש בכוונת המועצה לפגוע בו, בשכרו או בתנאי העסקתו, ולנוכח הניסיון של המבקש להציג בבקשה מסכת עובדתית שאין לה כל אחיזה במציאות, מתעורר חשש כבד ששיקולים זרים ופסולים עומדים מאחורי הבקשה, כפי שיפורט להלן.

4. על פי יעוץ משפטי שקיבלתי יש לדחות את הבקשה בשל כל אחד ואחד מהטעמים שיפורטו להלן, אשר די בכל אחד מהם כדי להביא לדחיית הבקשה, ועל אחת כמה וכמה, כאשר הם מצטרפים יחדיו:

א. הבקשה אינה מגלה עילה למתן הצו.

ב. הבקשה נגועה בשיקולים זרים ופסולים, בהעלמת עובדות ובסילופן, והיא נגועה בחוסר ניקיון כפים.

ג. הסעד הזמני המבוקש בבקשה זהה לסעד העיקרי, ולפיכך אין להיעתר לבקשה.

ד. המבקש לא מיצה הליכים, וכל טענה שיש לו, ככל שיש לו, צריכה לידון בפני ועדה פריטטית בהתאם להסכם הקיבוצי.

ה. הבקשה אינה נתמכת בתצהיר כדין.

העובדות הצריכות לעניין

5. בפתח הדברים, אבקש לפרט את עיקרי העובדות הצריכות לעניין, מבלי להרחיב ולפרט בדבר התלונות הרבות שהגיעו לפתחה על התנהלותו של המבקש. זאת, למען שמירה על כבוד הרב וכבוד התורה, ובשל העובדה כי המבקש לא פוטר מתפקידו. ככול שלא יוותר מנוס, או ככל שיתבקש הדבר על ידי בית הדין הנכבד, תחשוף המועצה את התלונות המרובות שהופנו כנגד המבקש בהמשך ההליך.

6. לקראת סוף שנה שעברה (תשע"ה), פנו אלי, נציג הוועד שכיהן באותה עת, יו"רים של ועדים קודמים, ואנשים נוספים והציפו בעיות בהתנהלות המבקש. לצד ציון הערכתם לגדלות המבקש

בתורה ופעילות החסד והעזרה (ועוד) הניכרת ביישוב, הועלו טענות על התנהגות בלתי הולמת מצדו, לכאורה, התנהגות שאינה מצופה מרב ישוב. לטענתם, הדבר בא לידי ביטוי בין היתר בשימוש במילים קשות ופוגעניות ביותר כלפי תושבים/ות, התערבות מוגזמת בענייני ניהול הישוב, קידום מועמדים מסוימים בתפקידים ציבוריים וניסיון לפסול מועמדים אחרים, וטענות רבות נוספות.

7. התושבים ביקשו שהמועצה תפעיל את סמכותה כמעסיק של הרב ותפעל לסיים בהקדם האפשרי את כהונתו של המבקש כרב הישוב שבי שומרון.

8. התרשמתי מכנות הטענות של התושבים, אשר הרשימו אותי כאוהבי תורה, החפצים בכבוד שמיים, שפועלים מתוך אחריות ודאגה לעתיד היישוב ולהתפתחותו. מצד שני הייתי מודע היטב לקשיים שבסיום כהונת רב מכהן, יהיו הטענות כלפיו אשר יהיו.

9. הצעתי לחלק מהפונים ללכת לתהליך גישור / ליווי ע"מ לברר את העובדות ובמידת הצורך ליצור תהליך של הכוונה נכונה בתפקוד הרב. צוין בפני, כי גם בעבר כבר נעשו ניסיונות כאלו, אבל התופעות והטענות חזרו על עצמן.

10. מפאת כבודו של המבקש וכבוד תורה, נמנעתי מלפעול בהליכים הרגילים של הזמנת המבקש לשימוע בפני המועצה. סברתי שבנסיבות העניין ראוי לערוך בנושא זה בדיקה מקדימה, וכי ראוי שהנושא יתברר, ככל האפשר על ידי רבני יישובים, אשר מטבע הדברים ולאור ניסיונם יש להם מבט רחב על הסוגיה, הן בהיבט ההלכתי והן בהיבט הקהילתי. לפיכך, הקמתי, לצד המועצה הדתית, "ועדת רבנים" שעם חבריה נמנים גדולי וחשובי רבני השומרון, בראשות הרב אליקים לבנון, על מנת שתבחן ותברר את הנושא ותמליץ למועצה כיצד לנהוג ולפעול.

11. על מנת לא לפגוע בשמו של המבקש, נמנעה המועצה מלפרסם ולדווח על התלונות זאת על מנת לא לגרום לחילול ה' ולפגיעה בשמו של המבקש, לפני בירור הטענות לאשורן.

12. גם ועדת הרבנים הונחתה לפעול בדיסקרטיות מלאה, ע"מ לברר במידה רחבה ועמוקה יותר את הטענות.

13. לפי מיטב ידיעתי, ועדת הרבנים הקדישה שעות רבות לשמיעת וקריאת טענות התושבים והתושבות. בשונה מהמצג שמבקש המבקש להציג בפני בית הדין, וכעולה גם מהנספחים שצירף המבקש לבקשתו, הרבנים לא עסקו מעולם (כטענת המבקש בסעיף 13 לבקשתו) "בעידוד ואיסוף התלונות" כנגד המבקש, אלא התושבים הם שפנו בתלונות אלה לראש המועצה.

14. הרבנים ביקשו להצניע את התלונות ולמנוע את פרסומן, אך במקום להודות להם מבכר המבקש, מטעמיו שלו, לפגוע בהם ולהשיב להם רעה תחת טובה.

15. גם ל"ועדת הרבנים" הגיעו תלונות והאשמות קשות ביותר כלפי התנהגותו של המבקש, תלונות שחזרו על עצמן והתייחסו למקרים שונים.

16. חלק מהתושבים המתלוננים ציינו בפני ראש המועצה ובפני הרבנים, את פחדם הכן להיחשף מפני "הטרור שהרב יעשה להם", כהגדרתם, היה וייוודע לו דבר עדותם ותלונותיהם.

17. ועדת הרבנים, ראתה לנכון לפעול בדיסקרטיות מול הרב, לפרוס לפניו את הטענות ולברר עם הרב את אמיתות הטענות, ובעצם לשמוע בכנות את גרסת הרב.

18. ואולם, באופן מפתיע, דווקא המבקש בחר לפרסם את העניין ברבים, ביישוב ומחוצה לו, ובמעשיו אלה הוכיח את הדרכים והשיטות שייחסו לו תושבי הישוב בתלונות שהפנו לראשיה (מעשים דוגמת הפעלת לחץ על תושבים לחתום על עצמות בעד המבקש, להשתתף בעצרת תמיכה בו, ו'קטלוג' של התושבים לתומכי הרב ומתנגדיו ועוד).

19. במקום לשתף פעולה ולהשמיע את עמדתו בפני הוועדה בצורה עניינית, מכובדת ומכבדת, החלו המבקש ואנשיו להשמיץ ולטעון "שפכו את דמיי", "ביזוי ת"ח" וכיוצא באלה. בד בבד החלו לפעול ולקטרג כנגד רבני השומרון שנבחרו ונקראו לטפל בסוגיה שלא ברצונם ושלא בטובתם, עם כל הקושי הרב שכרוך בדבר.

20. משנודעה פעילות הוועדה ברבים, ומאחר והמבקש טען כי הפונים אל הוועדה הם מיעוט, וכי יש לתת הזדמנות גם לרוב הציבור לומר את דברו, פרסמה הוועדה הודעה לציבור ואפשרה לגורמים המעוניינים בכך להופיע בפניה ולהתייחס לסוגיה הנדונה.

21. בשלב זה, ניסה המבקש להלך אימים על חברי הוועדה בלבד, תוך שהוא נזהר שלא לפנות ליו"ר הוועדה, הרב לבנון. ביום 29.5.16 פנה המבקש, באמצעות ב"כ דאז, עו"ד ירון טבצ'ניק, במכתב לחברי הוועדה, ובו טען כי חברי הוועדה פועלים להתסיס את התושבים במטרה "להדיחו" מתפקידו, כי הם מטעים את הציבור ואת מזכירות הישוב בזדון וכיו"ב טענות שאין בהן ממש.

22. ב"כ המבקש הזהיר את חברי הוועדה, שכאמור פעלו בשליחות המועצה כי אם לא ימלאו אחר הדרישות הנזכרות במכתב, ובהן בין היתר דרישה להפסקת פעילותם והתנצלות בפני המבקש, הרי שהם עלולים "להיגרר לערכאות משפטיות".

העתק מכתב עו"ד טבצ'ניק בשם המבקש מצורף לתגובה **כנספח א'**.

23. במענה למכתבו הביעו חברי הוועדה פליאה על האיום בפניה לערכאות משפט, והסבירו את הרקע לפעולתם ותפקידם. בין היתר כתבו חברי הוועדה למבקש כדברים הבאים:

למותר לציין שהתיאורים המצויים במכתב שנשלח אלינו הינם רחוקים ואף הפוכים מהאמת והיושר כלפינו, אולם כאמור לעיל, בעיקר ובראש ובראשונה הננו כואבים את הפגיעה הקשה בתורת משה ומשפטי ה' שצדקתם עומדת לעד.

הננו שבים ומבהירים שכל מעשינו היו כדי למעט בפגיעה בכבוד התורה של כבודו ובכבודו של הישוב שבי שומרון שכפי כל הפניות המרובות מאוד אלינו, עמדו בסכנה גדולה מאוד לשלומם ושלמותם. ניסינו לפעול בכל כוחנו ובמסירות רבה לסייע להנהגת הישוב לפתור את העניין בדרך הטובה ביותר במציאות המאוד מסובכת הקיימת בשנים האחרונות. משימה זו לא לכבודנו נעשתה אלא לאור בקשת והפצרת מזכירות הישוב ולבקשת יו"ר המועצה"ד ורב השומרון.

העתק מכתב התשובה מצורף לתגובה **כנספח ב'**.

24. בשלב מסוים הגיעה הוועדה למסקנה כי למגינת הלב ולמרבה הצער אין באפשרותה לקדם כל שינוי בהתנהלות המבקש, שכן המבקש כבר בעצם העובדה שיש בעיה כלשהי בהתנהלותו, והסתפק בכך שהאשים את כל מי שפנה לוועדה בטענות שונות ומשונות, כפי שבא בטענות דומות גם כלפי הוועדה עצמה.

25. למיטב ידיעתי, בשלב זה, הגיעה ועד הישוב שבי שומרון, למסקנה כי עליו לפעול בעצמו, ולמנות רב מטעמו לאגודה השיתופית, על מנת שאותם מחברי האגודה המבקשים להיעזר בשרותים ובהדרכה הניתנת על ידי רב, אך איבדו כל אימון במבקש, יוכלו לקבל שירותים אלו מרב שימונה על ידי האגודה השיתופית.

26. פעולה זו הינה בסמכות המשיב 3, המנהל את האגודה השיתופית שהיא אישיות משפטית עצמאית וגוף אוטונומי, והמועצה אינה יכולה למנוע את זכותו לעשות כן, גם אילו רצתה בכך.

27. משראה המבקש כי בכוונת ועד המשיב 3 לפעול נגדו, פנה המשיב לוועדת הרבנים וביקש ממנה כי יפעלו לקידום הליך של "גישור, פשרה ע"י רב גדולי".

28. אלא שפנייתו של המבקש הייתה בבחינת מעט מדי ומאוחר מדי, והמשיב 3 היה נחוש בדעתו להביא להצבעה את השאלה האם אתה בעד או נגד מינוי רב חדש לאגודה, וועדת הרבנים לא סברה כי יש אפשרות או הצדקה לפעול כנגד עמדה זו של המשיב 3.

29. כאמור בבקשה עצמה, החליטו תושבי שבי שומרון ברוב דעות כי הם מעוניינים במינוי רב לאגודה, היינו שהם אינם מעוניינים שהרב יכהן כרב הישוב, וזאת בניגוד מוחלט לטענות הרב כי מדובר במיעוט קטן ומבוטל של אנשים שפועלים נגדו וכי רוב הישוב עומד מאחוריו. אם רצונו של רוב הציבור להביא להפסקת כהונת הרב מתפקידו, אינו הבעת אי אימון ברב לא ידענו הבעת אי אימון מהי.

30. יודגש ויובהר כי ברור לכל, ודומה כי גם למבקש ברור הדבר, שהחלטת ועד המשיב 3 אינה מחייבת את המועצה ואין בה כשלעצמה כדי לגרוע ממעמדו של הרב כעובד המועצה הדתית, הגם שדומה שעל המועצה יהיה בעתיד לשקול את משמעות הדברים, בהתחשב בין היתר, במכלול הוראות הדין החלות על העסקת המבקש.

31. המבקש מעולם לא פנה, בטרם הגשת תביעה זו, למועצה ולא העלה בפניה טענה כלשהי.

32. רק בדיעבד נתברר כי מסיבה עלומה, בחר המבקש, לפנות למועצה באמצעות מעין "איש קש", אדם בשם **נתן אורנשטיין**, אשר פנה למועצה באמצעות בא כוחו, עו"ד אלחנן מירון. בזמן אמת, לא ידעה המועצה כי מדובר בפניה של המבקש, ולא ראתה לנכון לשתף גורם שלישי אשר אינו קשור למבקש, ביחסי העבודה בינה לבין המבקש.

33. בשל העובדה כי המבקש לא פוטר ואינו נמצא בהליך פיטורין, לעת הזו אין כל רלוונטיות למבחיני מאזן הנוחות וסיכוי התביעה, שכן לצו אין סעד אופרטיבי כלל. עם זאת, מתן הצו, עלול לשמש למטרות, אשר בניגוד לאמור בבקשה, לא יביאו להרגעת התסיסה ביישוב, אלא להפך, יביאו לריב ומדון, וכפייה של איש על רעהו.

34. עיון ראשוני בטענות שהועלו נגד הרב, מלמד כי לפחות חלקן מצדיק בדיקה מעמיקה יותר מטעם המועצה שכן על פניהן יתכן ויש בהן עילה להעמדת המבקש לדין משמעתי ולנקיטת הליכים אחרים כלפיו. על מנת להימנע משפיכת שמן על המדורה, עד לעת הזו לא נקטה המועצה כל פעולה בעניין זה.

35. בנסיבות אלו, מתעורר חשש שמא הגשת הבקשה נועדה למנוע ולנסות לשלול מראש כל אפשרות של המועצה לבחון בעתיד את מערכת יחסי העבודה בינה לבין המבקש. ככל שהמועצה תשקול

ביום מן הימים אפשרות להביא לידי סיום את יחסי העבודה בינה לבין המבקש, היא תעשה כן לאחר שתשקול את הדברים היטב, תביא את הדברים לידיעת המבקש ולידיעת המשרד לענייני דתות, ותבחן את הדברים כנדרש וכראוי.

36. לנוכח העובדה כי לעת הזו המבקש כלל לא פוטר, מתקבל הרושם שתכליתו של הסעד הזמני המבוקש אינו כפי שמוצג בבקשה, למנוע את פיטורי העובד, אלא לנסות לעשות שימוש בצו בית הדין כדי לכפות את המבקש על אותם תושבים אשר אינם חפצים במרותו, בטענה, כי צו בית הדין מחייב אותם לסור למרותו, לפרסם את דרשותיו בעיתון וכדומה. אחרת, לא ניתן למצוא ולו טעם קלוש אחד שיש בו מהות של ממש לבקשת צו מניעה בגין הליך שאיננו קיים.

37. אפשרות אחרת היא שמטרת הבקשה היא לנסות ולחסום בעתיד כל אפשרות של המועצה לפעול לבירור התלונות כנגד הרב. למותר לומר שגם מטרה מעין זו היא פסולה ואינה ראויה.

38. למען הסר ספק, המועצה מצהירה, כי בשלב זה, היא איננה מתכוונת לפטר את המבקש או לפגוע בתנאיו. מלכתחילה המועצה מינתה את הועדה לצורכי שלום ולא פנתה להליכים משמעותיים או להליכי פיטורין כנגד המבקש.

39. עם זאת, ככול שלא תיוותר למועצה ברירה, בין היתר בשל התגברות התלונות וחומרתן, התנהלות המבקש כלפי רבנים אחרים בתחומי המועצה וכו', ייתכן והמועצה תיאלץ לשקול נקיטת הליך משמעותי או אחר לשם בדיקת התלונות ובמקרה הצורך לזמן את המבקש לשימוע על כל הנובע מכך.

40. מכל מקום, לעת הזו ברור שאין למבקש כל עילה שהיא לבקש מתן צו האוסר לעשות כל פעולה ביחס אליו, עוד בטרם נשקל הדבר על ידי המועצה, ובכך למנוע מהמועצה ומראש אפשרות להפעיל את סמכויותיה וחובותיה כמעסיק וכגורם ציבורי האמון על צורכי כלל התושבים בתחומיה, ככל שתראה לנכון לעשות כן.

41. אני מצהיר כי זה שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.


משה כהן

אישור

אני הח"מ, יכין זיק, עו"ד מאשר בזאת כי ביום 35/9/16 התייצב לפני משה כהן, שזיהה עצמו בת.ז. המוכר לי אישית ולאחר שהזהרתיו כי עליו לומר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן אישר את נכונות תצהירו דלעיל וחתם עליו בפני.

יכין זיק, עו"ד
Yakhin Zik, Adv.
מ.ר. L.N. 55361

